

Hi havia una vegada un conillet que vivia en un lloc on la sequera i la fam feien malviure tots els animals. Un conillet assedegat i mort de gana caminava trist pel camp quan se li va aparèixer un mag que li va regalar un sac amb moltes branquetes.

—Són màgiques, i seran encara més màgiques si saps fer-les servir.

El conillet es moria de fam, però va decidir no mossegar les branquetes, pensant que valia més guardar-les i fer-ne un millor ús.

En tornar a casa, va trobar una ovelleta molt velleta i pobra que gairebé no podia caminar.

—Dóna'm alguna cosa, si us plau—, li va dir.

El conillet no tenia res llevat de les branquetes, però com eren màgiques es resistia a donar-les. En aquell moment, va recordar com els seus pares li van ensenyar des de petit a compartir-ho tot, així que va treure una branqueta del sac i la va donar l'ovella. A l'instant, la branca va brillar amb mil colors, mostrant la seva màgia. El conillet va seguir el seu camí, trist i content alhora, pensant que havia deixat escapar una branqueta màgica, però que l'ovelleta la necessitava més que ell. El mateix li va passar amb un ànec cec i un gall coix, de manera que en arribar a casa només li quedava una de les branquetes.

En arribar a casa va explicar la història i la seva trobada amb el mag als seus pares, que es van mostrar molt orgullosos pel seu comportament. I quan anava a treure la branqueta, va arribar el seu germà petit, plorant per la fam, i també la va donar a ell.

Compartir
El conillet i el
regal màgic

En aquell mateix moment va aparèixer el mag amb gran estrèpit, i va preguntar al conillet:
—On són les branquetes màgiques que et vaig lliurar? Què n'has fet?
El conillet es va espantar i va començar a excusar-se, però el mag el va fer callar tot dient:
—No et vaig dir que si les usaves bé serien més màgiques? Doncs surt a fora i mira el que has fet!
El conillet va sortir tremolant de casa per descobrir que, a partir de les seves branquetes, tots els camps del voltant s'havien convertit en una meravellosa granja plena d'aigua i menjar per a tots els animals!
I el conillet es va sentir molt content per haver obrat bé, i perquè la màgia de la seva generositat havia tornat l'alegria a tots.

Adaptació

